

Nr 269.

Av herr Magnusson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 14, med förslag till förordning om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, m.m.

I proposition nr 14 till årets riksdag angående lag med vissa bestämmelser om medel, som inestår å investeringskonto för skog m.m., hemställes att fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse skall äga att från och med den 1 september 1954 utan inskränkning uttaga medel, som jämligt bestämmelserna i lagen den 14 december 1951 (nr 783) om investeringskonto för skog inestår å vederbörandes konto i riksbanken. Medel, som icke uttagits före detta datum, anses vara insatta å sådant konto som föreslås i proposition nr 14 i vad gäller förslag till förordning om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

I den av 1951 års riksdag antagna lagen om investeringskonto för skog stadgas, att den som i självdeklaration till ledning för taxering för inkomst har att uppgiva intäkt av skogsbruk (idkare av skogsbruk) skall för beskattningsår, 1953 eller 1954, på särskilt för honom upplagt spärrkonto i riksbanken (investeringskonto) insätta viss procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen. Enligt denna lag har följaktligen även häradsallmänning och andra juridiska personer ålagts att insätta visst belopp på investeringskonto. När det gäller häradsallmännings skogar så sköts de efter av skogsvårdsstyrelserna fastställda skogshushållningsplaner, och det är i lagen utsagt att de skall lämna en jämn avkastning. Detta är motiverat med att ägarna i viss mån växlar från det ena året till det andra. En delägare i en allmänning får lyfta utdelning endast när den är tillgänglig enligt domstolsprejudikat. Lagen om investeringskonto för skog kan följaktligen innebära att medel, som insättes för en ägares räkning kan lyftas först av en annan ägare, eftersom medlen i regel skall vara inestående i fem år. Att vid försäljning av en fastighet söka beräkna värdet av å investeringskonto stående medel torde inte heller vara möjligt. Med hänsyn härtill synes det vara en rättviseåtgärd att även häradsallmänning gives tillstånd att från och med den 1 september 1954 uttaga medel, som inestår å investeringskonto för skog. Detta bör jämväl gälla övriga juridiska personer.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,
att riksdagen måtte i anledning av proposition nr 14 antaga
följande

Förslag
till

Lag med vissa bestämmelser om medel, som innestå å investeringskonto för skog.

Häriigenom förordnas som följer.

Fysisk person, oskift dödsbo, familjestiftelse, *häradsallmänning, bolag eller annan juridisk person* skall äga att från och med den 1 september 1954 utan inskränkning uttaga medel som jämlikt bestämmelserna i lagen den 14 december 1951 (nr 783) om investeringskonto för skog innestå å vederbörandes konto i riksbanken. Hava medlen icke uttagits före utgången av år 1954, skola desamma anses vara insatta å sådant konto, som avses i förordningen den 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, och skola följaktligen bestämmelserna i nämnda förordning därefter tillämpas med avseende å dessa medel.

Stockholm den 27 januari 1954.

Erik Magnusson.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

T. G. von Seth.

Ernst V. Staxäng.

Rolf Eliasson.

Sven Svensson
i Krokstorp.
